

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ

Τ.Θ. 90, 19011 ΑΥΛΩΝΑΣ - ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ - ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2017 - Α.Φ.175 - ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 0,01 ΕΥΡΩ

“Ιδού, μυστήριον λέγω προς εσάς, πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθῆ, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθῆ, εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι, διότι θέλει σαλπίσει και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθῆ άφθαρτοι, και ημεῖς θέλομεν μεταμορφωθῆ.” Α΄ Κορ.15:51-52

Κύριε, ταρακούνησέ μας από την απάθειά μας! Ξύπνα μας από τον ύπνο μας!

Η πραγματική μάχη σήμερα δεν είναι η μάχη του κόσμου, της αμαρτίας και της ασέβειας, αλλά η μάχη της Εκκλησίας. Η μεγάλη αμαρτία αυτών των έσχατων ημερών είναι η χλιαρότητα που υπάρχει στην Εκκλησία “ούτε θερμός, ούτε ψυχρός” (Αποκ.3:16).

Η χλιαρότητα είναι μία πνευματική παραλυσία. Είναι εγκατάλειψη της πρώτης αγάπης. Είναι η σταδιακή απώλεια του ζήλου. «Έχεις το όνομα ότι ζεις αλλά είσαι νεκρός. Η αγάπη σου και τα έργα σου δεν είναι ούτε θερμά, ούτε ψυχρά»

Χλιαρότητα σημαίνει λίγη υπηρεσία, αδιαφορία για προσευχή, ικανοποίηση για την πνευματική γυμνότητα, αυταρέσκεια για την αδράνεια. Ακόμα σημαίνει προσφορά με γογγυσμό, απρόθυμη υπηρεσία, έλλειψη ευαγγελιστικού πνεύματος! Όλα αυτά είναι καρπός του πνεύματος της εκκλησίας της Λαοδικείας και όλα πηγάζουν από τη χλιαρότητα.

Σαν όλες τις πλάνες του διαβόλου έτσι και η χλιαρότητα είναι μια μεγάλη απάτη, κι εδώ ακριβώς βρίσκεται ο μεγαλύτερος κίνδυνος. Επειδή δεν καταστρέφει τις δογματικές αλήθειες, το θύμα δεν καταλαβαίνει την πραγματική του κατάσταση. Είναι ευχαριστημένο να παραμένει στην κατάσταση που βρίσκεται. Δε βλέπει την ανάγκη ν' αλλάξει. Νιώθει περήφανο για τη θρησκεία του και δεν ξέρει ότι στα μάτια του Κυρίου είναι ένα άτομο φτωχό, τυφλό και γυμνό. Είναι απλά θρησκευόμενο. Αλλά αυτή η θρησκεία του, για τον Κύριο είναι βδέλυγμα.

Υπάρχει όμως θεραπεία;

Ασφαλώς και υπάρχει. Μας την αποκαλύπτει ο Ιησούς στην Αποκάλυψη 3:18, εκεί ο Χριστός μάς συνιστά: «Γι' αυτό σε συμβουλεύω ν' αγορά-

σεις από μένα χρυσάφι καθαρισμένο από τη φωτιά». Το χρυσάφι ανέκαθεν ήταν σύμβολο γνησιότητας. Ο Χριστός περιμένει στην πόρτα και χτυπά. Προσέξτε, δεν είναι μέσα. Αν ακούσει κάποιος τη φωνή Του και Του ανοίξει, τότε μόνο θα μπει μέσα και θα δειπνήσει μαζί Του και θα έχει κοινωνία μαζί Του.

Ακούστε τη συμβουλή Του στην εκκλησία των Λαοδικέων : «Δείξε ζήλο και μετάνιωσε. Γύρνα πίσω στην πρώτη σου αγάπη, με ταπείνωση και μεταμέλεια».

Οι σχολιαστές των Γραφών συμφωνούν, ότι ο Χριστιανισμός σήμερα βρίσκεται στο στάδιο της εκκλησίας των Λαοδικέων. Επομένως αυτό το μήνυμα του Χριστού είναι και για μας. Θα το ακούσουμε;

Απειλητικά σύννεφα φαίνονται στον ορίζοντα. Δεν είναι καιρός για αδράνεια και απάθεια. Δεν πρέπει να περιορίζουμε το Θεό. Δεν πρέπει να βάζουμε όρια στην πίστη μας. Ο νόμος της πίστης και της προσευχής εξακολουθεί να ισχύει. Οι πιστοί και σήμερα μπορούν να κάνουν τα θαύματα του Χριστού. Το παντοδύναμο και πανταχού παρόν Άγιο Πνεύμα εξακολουθεί να ενεργοποιεί και να ενδυναμώνει τους δικούς Του στις μέρες μας.

Είναι καιρός πια οι πιστοί να σταματήσουν τις εχθροπραξίες και ν' ασχοληθούν με τον αγιασμό τους. Ο Ιησούς μάς παραγγέλλει «πραγματευθε εωσού έλθω» (Λουκ. 19:13). Μπορείτε να φανταστείτε τι θα γινόταν αν αφήναμε τις συνεσιτιάσεις και καταγινόμασταν με τη νηστεία, αν αφήναμε την αίθουσα εκδηλώσεων και πηγαίναμε στο ανώγειο, αν αφήναμε τις αμφιβολίες και τους φόβους και παραδινόμασταν στην προσευχή;

Μήπως το πρόβλημα της εποχής μας δεν είναι το ότι η προσευχή και η πίστη λείπει από την σημερινή εκκλησία; Αν η εκκλησία ήταν υποταγμένη στο Χριστό, τότε οι πύλες του Άδη θα έμεναν κλειστές.

Ως τότε θα μιλάμε μόνο, χωρίς να κάνουμε κάτι; Θέλουμε νάρθει αναζωπύρωση πριν έρθει ο Χριστός; Κανένα τίμημα και καμιά θυσία δεν είναι τόσο μεγάλη. Ο Θεός δε θα απογοητεύσει την εκκλησία που αγωνίζεται στα γόνατά της για τη σωτηρία των χαμένων ψυχών. Πόσο θαυμάστα και μεγάλα πράγματα θα συνέβαιναν, αν η εκκλησία κατεχόταν από πραγματικό πάθος για ψυχές και προσευχόταν με πόνο και δάκρυα για τη σωτηρία τους.

Η ανθρωπότητα σήμερα αιωρείται στη δίνη της αναρχίας, του χάους και της ανταρσίας. Πώς μπορούμε εμείς να αδρανούμε, ενώ ο κόσμος περνάει μέσα από μια τέτοια κρίση; Ίσως σε λίγο να είναι πολύ αργά για να κάνουμε κάτι. Ας μη μένουμε απαθείς σαν τους Λαοδικείς. Αν δεν προσευχηθούμε, δεν υπάρχει άλλος τρόπος, ούτε άλλη λύση.

Ποιά είναι η αιτία της απογοήτευσης που μας αφαιρεί την πίστη, την ελπίδα και το θάρρος να προσευχηθούμε για μια πραγματική αναζωπύρωση;

Ποιά είναι η αιτία αυτής της μοιρολατρικής στάσης μας μπροστά στην απειλή της πνευματικής παραλυσίας της εκκλησίας, της χλιαρότητας και της απάθειας; Στο Λουκά 18:8 διαβάζουμε, «όταν όμως έρθει ο Υιός του ανθρώπου, θα βρει τάχα πιστούς ανθρώπους στη γη;»

Προσευχήσου, πιστέ, προσευχήσου!
Κύριε, ταρακούνησέ μας από την απάθειά μας! Ξύπνα μας από τον ύπνο μας!

Συγχωρώντας τους άλλους

Ο C.S.Lewis γράφει: «Ο καθένας νομίζει ότι η συγχώρηση είναι μια θαυμάσια ιδέα μέχρις ότου φτάσει η στιγμή που θα πρέπει ο ίδιος να συγχωρήσει». Το να συγχωρείς άλλους είναι δύσκολο. Σε όλους μας υπάρχει κάτι μέσα μας που ζητάει μαρτυρίες και αποδείξεις ότι δεν θα μας το ξανακάνουν. Αλλά η συγχώρηση δίνεται χωρίς όρους και χωρίς προϋποθέσεις

Ωστόσο, αυτό δε σημαίνει αποδοχή ή διάψευση των πράξεων του άλλου. Δεν υπάρχει υποστήριξη και δικαιολογία για ό,τι έκανε ο άλλος. Ούτε καταπνίγεται η προσβολή και έτσι απλά αποφασίζεις να μην το σκέφτεσαι, γιατί κάτι τέτοιο μπορεί να μετατραπεί σε ρίζα πικρίας! Ο Θεός δεν ξεχνάει τις αμαρτίες μας, αλλά διαλέγει να μην τις θυμάται άλλο πια! Τις ρίχνει στα βάθη των θα-

λασσών και τόσο μακριά όσο απέχει η ανατολή από τη δύση.

Τι όμως σημαίνει συγχώρηση; Συγχώρηση είναι μια πράξη θέλησης. «Η αγάπη δεν συλλογίζεται το κακό» (Α΄ Κορ. 13:5). Έπειτα, η συγχώρηση δείχνει έλεος. «Μακάριοι οι ελεήμονες, ότι αυτοί ελεηθήσονται» (Ματθ. 5:7). Τρίτον, είναι θέμα καρδιάς. Η συγχώρηση δεν εξαρτάται από την ανταπόκριση του άλλου, αλλά εξαρτάται από εσένα να κάνεις ό,τι ο Θεός σου λέει να κάνεις.

Υπάρχει κανείς που χρειάζεται να συγχωρήσεις; Υπάρχει κανείς που χρειάζεται ν' αγαπήσεις με τον τρόπο που ο Ιησούς σε αγαπά; Υπάρχει κάτι που χρειάζεται να ξεπεράσεις και να προχωρήσεις μπροστά;

Ο Ιησούς λέει: «Σας διαβεβαιώνω, ότι όποιος πει σ' αυτό το βουνό: Σήκω και πέσε μέσα στη θάλασσα, και

δεν διστάσει στην καρδιά του, αλλά πιστέψει ότι εκείνα που λέει γίνονται, θα γίνει σ' αυτόν ό,τι και αν πει. Γι' αυτό, σας λέω: Όλα όσα ζητάτε, καθώς προσεύχεστε, πιστεύετε ότι τα παίρνετε, και θα γίνει σε σας» (Μαρκ. 11:23-24). Ας πούμε ότι υπάρχει ένα βουνό, ένα εμπόδιο, ένα αμετακίνητο πράγμα, και μας κρατά από το να έχουμε αναζωπύρωση. Ο Ιησούς λέει ότι εάν πεις στο βουνό: «Μετακινήσου», θα μετακινηθεί. Και εξακολουθεί να μας λέει παρακάτω: «Και όταν στέκεστε προσευχόμενοι, συγχωρείτε, αν έχετε κάτι εναντίον κάποιου, για να συγχωρήσει σε σας και ο Πατέρας σας που είναι στους ουρανούς τα δικά σας παραπτώματα». (εδ. 25). Αν θέλεις να ζήσεις τη ροή της συγχώρησης του Θεού, τότε συγχώρα «ο,τιδήποτε εναντίον οποιουδήποτε».

Η αναζωπύρωση είναι μια υπερφυσική κίνηση του Αγίου Πνεύματος

Μερικές φορές ο Ίδιος ο Θεός χρησιμοποιεί κοινούς θνητούς και μέσα από τις δικές τους ενέργειες κινείται με υπερφυσικό τρόπο για να δημιουργήσει υπερφυσικά αποτελέσματα. Η Πεντηκοστή ήταν μία από αυτές τις περιπτώσεις. Αυτοί που είχαν συγκεντρωθεί στο Ανώγειο ήταν άνθρωποι σαν κι εμάς. Προσευχήθηκαν όπως κι εμείς. Περίμεναν το Θεό όπως πολλοί από τους σημερινούς χριστιανούς Τον περιμένουν. Αλλά, ο Θεός τούς συνάντησε με ένα θαυμαστό τρόπο, αλλάζοντας τις ανεπαρκείς προσπάθειές τους σε μία θαυμαστή κίνηση, που έκανε τον κόσμο άνω-κάτω. Το θαυμαστό στην Πεντηκοστή δεν είναι η υπερφυσική φύση των ανθρώπων ή οι μέθοδοί τους, αλλά το Άγιο Πνεύμα και τα αποτελέσματα που παρήγαγε.

Εάν επιμένουμε να περιγράφουμε τις ανθρώπινες προσπάθειες σαν αναζωπύρωση και συνεχίζουμε να σκεφτόμαστε τις «ετήσιες συναθροίσεις αναζωπύρωσης», πιστεύοντας ότι το έργο που κάνουμε για το Θεό είναι αναζωπύρωση, τότε πρέπει να είμαστε ευχαριστημένοι με πολύ λιγότερα από όσα ο Θεός θέλει και μπορεί να μας δώσει. Εάν από την άλλη, συνειδητοποιήσουμε ότι αναζωπύρωση σημαίνει ότι ο Θεός εργάζεται με τον πιο ασυνήθιστο τρόπο, τότε ο εσωτερικός

μας άνθρωπος μπορεί να συγκλονιστεί από επιθυμίες και ικεσίες, ώστε να δει ακόμα και στις μέρες μας μια τέτοια έκχυση θαυμαστής δύναμης Θεού.

Ο όρος “αναζωπύρωση” υποδηλώνει επιστροφή στη συναίσθηση ή στη ζωή, ώστε αυτό που είναι αναζωπυρωμένο γίνεται ενεργό ή ανθηρό και πάλι. Εάν η συναίσθηση και η ζωή είναι παρούσες, τότε η αναζωπύρωση δε χρειάζεται και δεν αναμένεται. Η αναζωπύρωση πρέπει να ψάχνεται σε συνεχιζόμενες περιόδους πνευματικής παρακμής, σε περιόδους ηθικής και πνευματικής χρεοκοπίας και σε αυτές τις περιόδους της ιστορίας της εκκλησίας, όπου είναι παρούσα η «μορφή ευσεβείας», αλλά αρνείται τη «δύναμή της».

Μπορείς να φανταστείς ολόκληρο το Σώμα του Χριστού να κινείται σε όλη τη γη με ένα σκοπό και με δύναμη Αγίου Πνεύματος; Εάν αυτή η σκέψη είναι τεράστια για το μυαλό σου, σκέψου, ότι αυτό αφορά τη δική σου κοινωνία. Σκέψου κάθε εκκλησία στον τόπο σου με κάθε μέλος της εκκλησίας να προελαύνει σε τέλεια αρμονία κάθε άτομο να μοιράζεται ακριβώς με κάθε άλλο άτομο το χτύπο της καρδιάς του Ιησού Χριστού. Μη σκεφτείς ούτε ένα νυσταγμένο χριστιανό

να έχει μείνει, ούτε έναν πιστό που στράφηκε προς τα πίσω, αλλά όλοι να είναι ευσεβείς και να έχουν σαν σκοπό να δουν να εκπληρώνεται το θέλημα του Ιησού Χριστού. Σε αυτή την υπέροχη εικόνα, πρόσθεσε την ίδια δύναμη του Αγίου Πνεύματος που μεταμόρφωσε τον απύθ Πέτρο σε έναν κήρυκα Πεντηκοστής. Αποδέσμευσε όλη αυτή τη μεταμορφωτική δύναμη ενάντια στις δυνάμεις της αμαρτίας και του κακού στον τόπο σου. Αυτή είναι η αναζωπύρωση!

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ Κωδικός 5027

Είναι μία Χριστιανική εφημερίδα που κυκλοφορεί σε 1.500 φύλλα κάθε δύο μήνες.

Ιδιοκτήτης : Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία Κατερίνης.

Εκδότης: Π.Χυδήρογλου-Προκοπίου.

Αποστέλλεται δωρεάν σε όποιον τη ζητήσει. Συντηρείται από δωρεές φίλων και αναγνωστών.

Παράκληση οι δωρεές να στέλνονται στην υπεύθυνη έκδοσης :

Ξένια Χυδήρογλου-Προκοπίου

Ταχ. Θυρ. 90, 19011 Αυλώνας

E-mail : xeniaprocopiou@gmail.com

Αδιαλείπτως προσευχόμενοι

Η προσευχή, εάν δεν φθάσει μέχρι το αυτί του Θεού, είναι τελείως άχρηστη. Δυστυχώς λίγοι άνθρωποι φαίνεται πραγματικά να πιστεύουν ότι μπορούν να προσευχονται με τέτοιο τρόπο, ώστε ο Θεός ν' ακούει και ν' απαντά. Ο ουρανός χωρίς αμφιβολία θλίβεται με πολλές αποκαλούμενες προσευχές, γιατί ποτέ δεν φθάνουν στο αυτί του Θεού.

Τίποτε άλλο δεν αποπνίγει τις δυνάμεις του εχθρού πιο γρήγορα από κάποιον που προσεύχεται συνέχεια και για όλα. Ο εχθρός θα προτιμούσε να μας βλέπει να κάνουμε οτιδήποτε άλλο εκτός από το να είμαστε σε συνεχή επαφή με το Θεό. Όταν ξεκινάμε να προσευχηθούμε, μέχρις ότου ο Θεός του ουρανού απαντήσει, ο εχθρός θα διεκδικήσει κάθε ανάσα αυτής της προσευχής.

Το να προσευχόμαστε συνέχεια είναι κάτι παραπάνω από μια ολιγόλεπτη προσευχή κατά τη διάρκεια της ημέρας. Τα εμπόδια, που βάζει ο σατανάς στο δρόμο μας προς τον Κύριο, δεν έχουν σκοπό απλά να μας εμποδίσουν, αλλά να μας σταματήσουν. Αυτά δυστυχώς δεν μετακινούνται απλά με το να ευχηθούμε να φύγουν. Η προσευχή είναι εργασία και η εργασία δεν είναι εύκολη.

Ω, πόσες φορές σταματάμε γρήγορα την προσευχή μας! Πρέπει να προσέξουμε να μην θέλουμε να ελαφρύνουμε τη συνειδησή μας ότι προσευχηθήκαμε και κάναμε το καθήκον μας! Πρέπει να προσευχόμαστε για όλα. Δεν πρέπει να προσευχόμαστε και απλά να θεωρούμε δεδομένο ότι ο Θεός μάς ακούει. Η προσευχή μας πρέπει να μας βάζεις μέσα στην παρουσία του Θεού. Δεν πρέπει να σταματούμε να προσευχόμαστε γιατί νιώθουμε καλλίτερα από όταν αρχίσαμε. Η απόδειξη ότι ο Θεός έχει ακούσει, είναι ότι ο Θεός έχει απαντήσει.

Η επιφανειακή προσευχή μπορεί να μετατραπεί σε θανατηφόρο ναρκωτικό. Με το να εγκαταλείψουμε τη μάχη, όπου ο Θεός σκόπευε να συνεχίσουμε μέχρις ότου ο εχθρός υποστεί μια ταπεινωτική ήττα, μόνο με την ελπίδα ότι όλα θα πάνε καλά, μας αφήνει αδύναμους, ηττημένους και με σύγχυση. Ο καπνός από τις πολλές μάχες ποτέ δεν καθαρίζει. Η δήθεν νίκη δεν είναι νίκη. Η αποφασιστική νίκη έρχεται μόνο με την προσευχή που πάει κατευθείαν στον Κύριο.

Όλες οι προσευχές δεν εισακούονται. Δεν είναι το πόση ώρα ξοδεύεται, ή το πόσα λόγια λέγονται, ούτε η σφοδρότητα της δέησης. Αυτό που παίρνει χρόνο είναι το να ανοίξουμε το δρόμο, ώστε να εκπληρωθεί το θέλημα του Θεού. Μπορεί να μην γνωρίζουμε πού βρίσκονται όλα τα εμπόδια, αλλά υπάρχει τρόπος να απορρίψουμε οτιδήποτε μας εμποδίζει, ώστε να μπορέσουμε να εισέλθουμε στην παρουσία Του.

Προσευχόμενοι για όλα έχει καταπληκτικές ανταμοιβές. Ω, τι εξαγνισμό φέρνει στην καρδιά όταν δίνουμε στο Θεό το ελεύθερο να μπει! Μπορεί να πιεζόμαστε από χιλιάδες εχθρούς και να εξαντλούμαστε με κατηγορίες, αλλά σε ένα λεπτό υψώνεται ο Κύριος επάνω από όλα. Ο Θεός μας έχει θριαμβεύσει!

Οφείλουμε να προσευχόμαστε, όπως έκαναν οι μαθητές του Κυρίου «*Κύριε, δίδαξέ μας πώς να προσευχόμαστε*». Πόσο ευλογημένοι είναι αυτοί που έχουν μάθει τη σπουδαιότητα της συνεχούς προσευχής. Οτιδήποτε κοστίζει, οπουδήποτε και αν μας βάλει, ανεξάρτητα από την αντίσταση που μπορεί να δεχτούμε, πρέπει να προσευχόμαστε συνέχεια. Αξίζει οτιδήποτε και αν αυτό μας κοστίζει, όταν έρθει η στιγμή όπου ο Παντοδύναμος Θεός απαντά από τον ουρανό : «*Ιδού Εγώ!*»

Η Απόφασή μου

Ζω σε μια εποχή που υπάρχει κρίση στον κόσμο.

Ζω σε μια εποχή που υπάρχει κρίση στην εκκλησία.

Πρέπει ν' αντιμετωπίσω αυτά τα σοβαρά γεγονότα, και να φροντίσω να κάνω τη ζωή μου έτσι ώστε να φέρει το μέγιστο δυνατό καρπό για τον Ουράνιο Πατέρα μου μέσα από τα λόγια μου και τη ζωή του.

Γι' αυτό, με τη βοήθειά Του...

Θα αφιερώσω, με τυφλή εμπιστοσύνη, περισσότερο χρόνο στη μελέτη του Λόγου του Θεού και στην εφαρμογή Του.

Θα δώσω περισσότερο χρόνο

στην προσευχή για την έκχυση του Αγίου Πνεύματος και των ευλογιών του Θεού επάνω στο έργο και στους εργατές του Κυρίου.

Θα δώσω περισσότερο χρόνο σε προσωπική εργασία για τη σωτηρία χαμένων ψυχών.

Θα προσφέρω χρήματα με περισσότερη χαρά στο έργο του Θεού.

Θα σταθώ, με τη χάρη του Θεού, με απόλυτη εμπιστοσύνη μπροστά στο Λόγο του Θεού, και στην αποκαλυμμένη *Μάχαιρα* του Αγίου Πνεύματος, αγωνιζόμενος με την πίστη μια για πάντα και απελευθερωμένος από κάθε τι κίβδηλο στην εκκλησία και στο έθνος.

ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ.....

ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ είναι η επιθυμία οι άλλοι να τιμούνται και όχι εσύ.

ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ είναι να διστάζεις να μιλάς για τον εαυτό σου και για τα κατορθώματά σου.

ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ είναι η χάρη να παραμένεις γλυκός και πράος ακόμα και όταν σε προσβάλλουν.

ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ είναι η τάση να πιστεύεις ότι ίσως να σου άξιζε η προσβολή.

ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ είναι η επιθυμία οι άλλοι να παίρνουν την τιμή που δικαιοδικά ανήκει σε σένα, χωρίς εσύ να διεκδικείς τα δικαιώματά σου.

ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ δεν είναι η επίδειξη ή τα κούφια λόγια ή η ψεύτικη σεμνότητα.

ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ είναι η πιο αληθινή, η πιο όμορφη και η πιο σπάνια αρετή.

Χείλη δοξολογίας

«Κύριε, άνοιξε τα χείλη μου και το στόμα μου θα αναγγέλλει την αίνεσή σου» (Ψαλμ.51:15).

Η δοξολογία είναι μια συνεχής διαδικασία. Ο Δαβίδ είπε, «θα ευλογώ τον Κύριο κάθε στιγμή. Θα είναι ο ύμνος Του στο στόμα μου για πάντα!» (Ψαλμ.34:1). Καμιά νύχτα δε μπορεί να είναι μαύρη όταν μαζί σου κουβαλάς το φως της δοξολογίας. Καμιά δοκιμασία δε μπορεί να λυγίσει το πνεύμα σου όταν η δοξολογία υψώνει την καρδιά σου. Καμιά αρρώστια δε μπορεί να κυριαρχήσει επάνω σου όταν το πνεύμα της δοξολογίας σε φέρνει σε επαφή με το θεραπευτή Χριστό. Καμιά ανησυχία δε μπορεί να αράξει στο μυαλό σου όταν τα χείλη σου είναι γεμάτα δοξολογία.

Όταν η δοξολογία προς το Θεό βρίσκεται συνέχεια στο στόμα μας, δε θα υπάρχει χώρος για τη συζήτηση του σατανά. Καρδιές αγάπης και χαράς θα ξεχειλίσουν από το στόμα της δοξολογίας. Τα προβλήματα έρχονται όταν ξεχνάς να δοξολογήσεις το Θεό! Η μουρμούρα και τα παράπονα είναι γεμάτα οξύ και διαβρώνουν το ανθρώπινο πνεύμα. Πόσο συχνά αλήθεια μας εκμεταλλεύεται ο σατανάς όταν σταματάμε τα ποτάμια της δοξολογίας.

Υπάρχει μια πολύ ωραία λέξη που συχνά ξεχνάμε να χρησιμοποιήσουμε. Είναι η λέξη «πανηγυρίζω». Σημαίνει να πηδήξω απ' τη χαρά μου, το πνεύμα μου να είναι στα ουράνια, να δοξολογώ, να θριαμβολογώ. Όλα τα δημιουργήματα του Θεού πρέπει να

το κάνουν κάθε μέρα. Τα πουλιά στα δάση, τα αρνιά στα λιβάδια, τα ζώα στα δάση, τα δελφίνια στη θάλασσα. Όλα πανηγυρίζουν στη χαρά της ζωής.

Κάθε καναρίνι που τραγουδάει μέχρι να εξαντληθεί εντελώς, δοξάζει. Κάθε αυγή που ζωγραφίζει μια πολύχρωμη εικόνα αιώνιας ομορφιάς, δοξάζει. Όλα τα δισεκατομμύρια λουλούδια που συναγωνίζονται μεταξύ τους για να δείξουν την ομορφιά τους σ' ένα θαυμαστό Πατέρα δοξάζουν μαζί με την ομορφιά και τη ζωή του Θεού. Σίγουρα, λοιπόν, ο άνθρωπος αφού είναι φτιαγμένος κατά την εικόνα του Θεού κι αφού περπατάει στο φως της δικής Του αποκάλυψης, θα πρέπει να δοξάζει τον Κύριο. Οι αρχαίοι Εβραίοι συγγραφείς το λένε κάπως έτσι : «Οι ποταμοί ας χειροκροτούνε και τα βουνά μαζί ας αγάλλονται» (Ψαλμ.98:8). «...Η θάλασσα ας ταραζέται... ας αλαλάζουν οι αγροί κι όσα φυτρώνουνε σ' αυτούς... Τότε είναι που θα χαιρόνται τα δέντρα όλα του δάσους μπροστά στον Κύριο, γιατί έρχεται!» (Ψαλμ.96:11-12). «Βουνά και λόφοι θα ξεσπούν σε ύμνο κι όλα τα δέντρα του αγρού θα σας χειροκροτούν» (Ησα.55:12). «Ας Τον υμνήσουν οι ουρανοί κι η γη, τα ύδατα κι όσα κινούνται μες σ' αυτά» (Ψαλμ.69:35).

Ένα μεγάλο ποσοστό της λατρείας μας σήμερα ασχολείται με τη διασκέδαση. Η λατρεία χαράς είναι μια τέχνη που οι περισσότεροι Χριστιανοί δεν την απολαμβάνουν. Η μουσική ευχα-

ριστεί περισσότερο την καλλιτεχνική παρά την πνευματική μας φύση. Η αίσθηση του ρυθμού είναι δυνατότερη από την αίσθηση της λατρείας μας.

Ο Θεός χρησιμοποιεί τη μουσική, χρησιμοποιεί και τα συναισθήματα, αλλά αυτά δε θα πρέπει να αντικαθιστούν τη λατρεία και τη δοξολογία στη μουσική. Η μουσική μας πρέπει να πηγάζει απ' την καρδιά. Ο μαέστρος και οι μουσικοί πρέπει να προσεύχονται και να ετοιμάζονται για τη λατρεία, τόσο όσο και οι ιεροκήρυκες. Κάθε μουσικό κομμάτι θα πρέπει να κηρύττει ένα κήρυγμα. Θα πρέπει να δοξάζει το Θεό, κι όχι τη σοπράνο ή το κουαρτέτο.

Η δοξολογία είναι κάτι που οι Χριστιανοί μπορούν να κάνουν από κοινού. Όταν βρίσκονται μαζί θα πρέπει να δοξάζουν και να υψώνουν τον Κύριο και θα πρέπει να μεγαλύνουν το όνομά Του. Τόσος χρόνος δαπανάται σε υλικές σκέψεις και κοσμικές ασχολίες που θα πρέπει να μη χάνουμε την ευκαιρία να δοξάζουμε τον Κύριο μαζί. Ο Κύριός μας σίγουρα απολαμβάνει τα «Άγιος, Άγιος, Άγιος» απ' τους αγγέλους Του στον ουρανό, αλλά θα προτιμούσε να ακούει τις δοξολογίες απ' τα παιδιά Του στη γη, να Τον πλησιάζουν σαν οσμή ευωδιάς.

Ουράνια θεραπεία, ευτυχία, ευημερία, ειρήνη ψυχής, όλα πηγάζουν από μια καρδιά γεμάτη δοξολογία.

Ο,τι έχουμε ανήκει στο Θεό. Ας ανοίξουν τα χείλη μας. Το στόμα μας ας Τον δοξάζει συνεχώς.

Βοήθησε στην αλλαγή του κόσμου με την προσευχή

Γνωρίζεις ότι η βασιλεία του Θεού δεν είναι κάτι που θα έρθει χωρίς προσευχή; Ξέρεις ότι όλοι εκείνοι που ακόμη δεν πλησιάστηκαν από το Ευαγγέλιο δε θα ακούσουν ποτέ για το γλυκό όνομα του Ιησού και το απολυτρωτικό έργο Του αν κάποιοι δεν προσευχηθούν γι' αυτό;

Ανεξάρτητα από το πώς φαίνονται να εξελίσσονται τα πράγματα τα πάνω στη γη, η προσευχή είναι εκείνη που θα φέρει τις αλλαγές. Η προσευχή είναι ένα μέρος της θείας στρατηγικής για τον άνθρωπο. Η προσευχή είναι ένα από τα κύρια μέσα της χάριτος του Θεού. «Αιτείτε και θέλει σας δοθεί...». Ο Θεός θέλει τα παιδιά Του να προσεύχονται οπουδήποτε κι αν βρίσκονται. Και βέβαια το πρώτο για το οποίο θέλει να προσευχόμαστε είναι η επέκταση της βασιλείας Του. Μπορεί να μην μας έχει καλέσει να πάμε στα πέρατα της γης και να κηρύξουμε το Λόγο Του, αλλά ζητάει από τον καθένα μας να προσεύχεται. Και θέλει να προσευχόμαστε με επιμονή.

Στο 5:18 της επιστολής του Ιακώβου διαβάζουμε ότι ο Ηλίας προσευχήθηκε ξανά και ξανά, έως ότου οι ουρανοί έδωσαν βροχή. Και ξέρουμε πολύ καλά από τη Γραφή, ότι ο Ηλίας δεν προσευχήθηκε μόνο μια ή δύο φορές αλλά επτά φορές πριν πέσουν οι ευεργετικές βροχές.

Ο Ιησούς Χριστός με σταθερότητα και συνέπεια εξάσκησε τον Εαυτό Του στην προσευχή δίνοντας σ' όλους εμάς ένα έμπρακτο παράδειγμα. Το αποκορύφωμα ήταν οι ώρες που ξόδεψε στο όρος των Ελαιώνων λίγο πριν τη σύλληψη και το σταυρικό μαρτύριό Του. Ήταν ώρες προσευχής γεμάτες αγωνία και δάκρυα.

Σε αντίθεση με ότι συνήθως κάνουν οι περισσότεροι Χριστιανοί, ο Ιησούς ξόδευε ώρες σε καθημερινή προσευχή για τη σωτηρία ανθρώπων. Είχε αναλωθεί στην προσευχή για το πλήθος των χαμένων ψυχών.

Αν οι δικές μας προσευχές δε διαθέτουν τη θέρμη των προσευχών του Ιησού, αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι εμείς στεκόμαστε τυφλοί ή κάνουμε τους τυφλούς μπροστά στην πραγματικότητα. Χιλιάδες συνάνθρωποι μας, οδηγούν τα βήματά τους με γρήγορο βηματισμό στις ορθάνοικτες πύλες της κολάσεως και εμείς ή δεν το βλέπουμε ή κάνουμε πως δεν βλέπουμε.

Η προσευχή ανοίγει πόρτες φυλακών. Η προσευχή κτυπάει τον εχθρό στην καρδιά. Η προσευχή ανοίγει τους ουρανοί. Η προσευχή είναι το άροτρο που μετατρέπει το πιο χέρσο χωράφι σε καλλιεργήσιμο. Η προσευχή είναι ο μοχλός που βοηθάει τον άνθρωπο να σηκώσει πολύ μεγάλα βάρη. Άραγε τη χρησιμοποιούμε; Κι αν ναι, τη χρησιμοποιούμε σωστά;

Ευχαριστούμε, αλλά γιατί;

«*Να χαίρεστε στον Κύριο πάντοτε, θα το πω ξανά: Να χαίρεστε*» Φιλίπ. 4.4

Στην Αγγλία, σε μια επαρχιακή πόλη, ζούσε μια γυναίκα. Ήταν τελείως κατάκοιτη από 16 χρόνια και παράλυτη στα χέρια και στα πόδια. Είχε προσβληθεί από μια αρρώστια που την έριξε στο κρεβάτι. Το μόνο που μπορούσε να κινήσει ήταν το μεγάλο δάχτυλο του δεξιού της χεριού. Της είχαν φτιάξει μια διχαλωτή φουρκέτα και μ' αυτήν μπορούσε και έβαζε τα γυαλιά της. Ακόμη μπορούσε να ξεφυλλίζει τη Βίβλο της, όταν της την έβαζαν μπροστά της. Και με αυτό το δάχτυλο κρατούσε το καλαμάκι για να πιει το τσάι της. Η γυναίκα αυτή ευχαριστούσε το Θεό με όλη της την ψυχή. Ήταν ο πιο χαρούμενος και ευτυχισμένος άνθρωπος, που σπάνια μπορούμε να συναντήσουμε.

Η ευτυχία και η ευχαριστία στον Κύριο δεν εξαρτώνται από τα πράγ-

ματα που έχουμε στη ζωή μας. Η χαρά μας και η ευχαριστία μας στον Κύριο εξαρτώνται από τη σχέση που έχουμε μαζί Του και από το πόσο Του έχουμε παραχωρήσει την καρδιά μας και τη ζωή μας.

Ευχαριστιέται ο Θεός, όταν μέσα σ' όλα όσα επιτρέπει στη ζωή μας εμείς βλέπουμε μόνο την αγάπη Του.

Ευχαριστιέται ο Θεός, όταν είμαστε πραγματικά απελευθερωμένοι από μάταιους οραματισμούς. Ευχαριστούμε το Θεό, γιατί Του αξίζει.

Αυτό που χρειάζεται να μάθει ο άνθρωπος είναι ο γλυκός χαρακτήρας γεμάτος χάρη και έλεος του Θεού Πατέρα μας και ν' αγκαλιάσει με αγάπη και πίστη το Πρόσωπό Του. Τότε η σχέση μας με το Θεό, δε θα στηρίζεται πάνω στο τι έχουμε ή τι δεν έχουμε, αλλά με ευγνωμοσύνη θα αποδεχόμαστε τα πάντα από τα χέρια Του, γιατί το θέλημά Του είναι πάντα σοφό και τέλειο!

Τα γηρατειά

«*Ευλόγει, ω ψυχή μου, τον Κύριο και κάθε τι που είναι μέσα μου, το όνομά του το άγιο... Αυτόν που λυτρώνει από τη φθορά τη ζωή σου, Αυτόν που σε στεφανώνει με έλεος και οικτιρμούς, Αυτόν που χορταίνει τα γηρατειά σου με αγαθά, η νεότητά σου ανανεώνεται σαν του αετού.*» Ψαλμ.103:4-5

Ένας πιστός άνθρωπος του Θεού πήρε με το αυτοκίνητό του μια ηλικιωμένη κυρία, για να τη διευκολύνει να πάει σε κάποια δουλειά που ήθελε. Η καημένη περπατούσε αργά και με δυσκολία, λόγω της αρθρίτιδας. «Γιατί άραγε ο Θεός επιτρέπει να γερνάμε και να γινόμαστε αδύναμοι; Γιατί πρέπει να πονάω τόσο;» αναρωτήθηκε η γερόντισσα. «Δεν είμαι σίγουρος, αλλά έχω μια θεωρία», απάντησε ο άντρας. «Νομίζω ότι ο Θεός σχεδίασε τη δύναμη και την ομορφιά της νιότης να είναι φυσική, σωματική. Η δύναμη όμως και η ομορφιά της μεγάλης ηλικίας είναι πνευματική. Χάνουμε σταδιακά τη δύναμη και την ομορφιά που είναι πρόσκαιρα, ώστε να επικεντρωθούμε στη δύναμη και την ομορφιά που είναι αιώνια».

Η φθορά είναι αναπόσπαστο κομμάτι της φυσικής μας ζωής εδώ στη γη,

από τότε που η αμαρτία μπήκε στη ζωή του ανθρώπου, από τον κήπο της Εδέμ. Μα η χάρη και η αγάπη του Θεού, όταν το Πνεύμα Του εργάζεται στην καρδιά μας, μας αναζωογονούν, μας κάνουν κάθε μέρα και πιο δυνατούς, πιο όμορφους. Αντί της απογοήτευσης, μας γεμίζει η ζωντανή ελπίδα της αιωνιότητας. Αντί της απαισιοδοξίας, μας γεμίζει η χαρά της παρουσίας του Κυρίου μας. Ο χριστιανός είναι ένας άνθρωπος, που και στα γηρατειά έχει νεανικό πνεύμα. Γιατί ο Χριστός, ο Κύριός μας, δεν αλλοιώνεται, δεν φθείρεται καθώς προχωράει η ηλικία, αλλά γιγαντώνεται κάθε μέρα πιο πολύ μέσα στην καρδιά μας, Τον νιώθουμε όλο και πιο κοντά μας, Τον εμπιστευόμαστε όλο και πιο πολύ. Και καθώς προχωρούμε στην πίστη και στη γνώση του Προσώπου Του, γινόμαστε πιο δυνατοί, όσο κι αν το σώμα μας μάς προδίδει!

Αντί να κοιτάζουμε λοιπόν το σώμα μας, που εξασθενεί και υποφέρει, ας ενατενίζουμε Εκείνον, τον Σωτήρα μας, και στην υπόσχεση Του ότι θα μας χαρίσει ένα ουράνιο σώμα, χωρίς πόνο, χωρίς θλίψη, χωρίς φθορά!

Μετανόησε προτού πεθάνεις

Ο Θεός ποθεί για τους ανθρώπους, που έχουν δημιουργηθεί καθ' ομοίωσή Του, να μετανοήσουν από τους κακούς δρόμους τους και να επιστρέψουν προς Αυτόν. Η Βίβλος περιγράφει το τέλειο σχέδιό Του για το ανθρώπινο γένος. Δια μέσου των αιώνων, οι άνθρωποι έχουν επαναστατήσει εναντίον του Δημιουργού τους. Υπομονετικά, ο Θεός συνεχώς τους καλεί να επιστρέψουν σ' Αυτόν. Υπόσχεται την αποκατάσταση της γης μας, εάν Τον εκζητήσουμε και μετανοήσουμε.

"Εάν ο λαός αυτός, που φέρει το όνομά Μου, προσευχηθούν με ταπείνωση και Με αναζητήσουν και επιστρέψουν από τον κακό τους δρόμο, τότε Εγώ θα τους ακούσω από τους ουρανούς και θα συγχωρήσω την αμαρτία τους και θα κάνω ευτυχισμένη τη χώρα τους" (Β' Χρον.7:14).

Η μετάνοια είναι διαφορετική από το να λες απλά "συγγνώμη". Η μετάνοια είναι μια βαθιά λύπη από καρδιάς για τις αμαρτίες σου και το να στρέφεις προς την αντίθετη κατεύθυνση με την αποφασιστικότητα να μην ξανά αμαρτήσεις. Ο Ιησούς όταν ήταν με την γυναίκα που είχε πιαστεί για μοιχεία, της είπε: *"Ούτε Εγώ σε καταδικάζω, πήγαινε και μην αμαρτάνεις πλέον"* (Ιωαν. 8:11). Σήμερα, πολλοί καλούν τους χριστιανούς να μην καταδικάζουν τους αμαρτωλούς. Παρόλο που ο Ιησούς βέβαια μας αγάπησε, εντούτοις περίμενε από τη γυναίκα να μετανοήσει - *"Πήγαινε και μην αμαρτάνεις πλέον"*. Είμαστε ευγνώμονες για τη χάρη και τη συγχώρεση του Θεού, αλλά πρέπει να καταλάβουμε ότι το έλεός Του δεν είναι πιστοποιητικό για την αμαρτία.

Αυτή είναι η πιο επείγουσα ανάγκη της εποχής μας. Το σώμα του Χριστού Μεσσία χρειάζεται να αφιερώσει τον εαυτό του στο να εκζητήσει το Θεό με ταπείνωση, προσευχή και μετάνοια. Σαν πιστοί πρέπει να μετανοήσουμε για τις αμαρτίες μας και έπειτα να ζητήσουμε το έλεος του Θεού για την οικογένειά μας, την εκκλησία μας, την πόλη μας, το έθνος μας.

Το 1863, σε μια εθνική διακήρυξη προσευχής και μετάνοιας, ο Πρόεδρος Αβραάμ Λίνκολν έγραψε: *"Έχουμε ξεχάσει το Θεό. Έχουμε ξεχάσει το γεμάτο χάρη χέρι του Θεού, που μας διατήρησε την ειρήνη και μας πολλαπλασίασε, μας εμπλούτισε και μας ενδυνάμωσε.*

Συνέχεια στη σελίδα 6

Συνέχεια από τη σελίδα 5

Κρυμμένες ευλογίες

Και έχουμε φανταστεί μάταια, μέσα στην απάτη της καρδιάς μας, ότι όλες αυτές οι ευλογίες δημιουργήθηκαν από κάποια ανώτερη σοφία και αρετή. Μεθυσμένοι από την επιτυχία, γίναμε πολύ αυτάρκειες ώστε να νοιώσουμε την ανάγκη της λυτρωτικής χάρις, πολύ υπερήφανοι για να προσευχηθούμε στο Θεό που μας δημιούργησε! Είναι αναγκαίο για εμάς, να ταπεινωθούμε ενώπιον του Κυρίου, να εξομολογηθούμε τα αμαρτήματά μας και να προσευχηθούμε για χάρη και συγχώρεση".

Πολλοί λένε ότι η δικαιοσύνη του Θεού έρχεται και φυσικά θα δικάσει με το δυνατό Του βραχίονα. Ποιά θα πρέπει να είναι η ανταπόκρισή μας; Πρέπει να ταπεινωθούμε και να προσευχηθούμε. Πρέπει να μετανοήσουμε! Πρέπει να επιστρέψουμε από τους κακούς μας δρόμους. Πρέπει να ζητήσουμε από το Θεό το έλεός Του. Όπως θα έσωζε τα Σόδομα και τα Γόμορρα με την αίτηση του Αβραάμ, εάν υπήρχαν ακόμη και δέκα δίκαιοι, έτσι, μπορούμε να προσευχηθούμε, για χάρη των δικαίων, ο Θεός να μας δείξει το έλεός Του μάλλον, παρά τη δικαιοσύνη Του. Ως Εκκλησία του Ιησού, χρειάζεται να είμαστε ένα λαμπερό φως που φέγγει καλοσύνη και δικαιοσύνη μέσα στο σκοτάδι.

«Και ο Κύριος, αυτός είναι που προπορεύεται μπροστά από σένα, αυτός θα είναι μαζί σου, δεν θα σε αφήσει ούτε θα σε εγκαταλείψει, μη φοβάσαι ούτε να δειλιάζεις.» Δευτ.31:8

Οι άνθρωποι που υπηρετούν το Θεό, συνήθως είναι φτωχοί άνθρωποι και έχουν ανάγκη από κάθε βοήθεια και υποστήριξη για να μπορούν να κάνουν το έργο τους. Τα πάντα τα δέχονται από τον Κύριο. Κάποιος τέτοιος φτωχός άνθρωπο εργαζόταν στο γάμο ενός πλουσιότατου νέου και τα δώρα πήγαιναν και έρχονταν σε μεγάλη αφθονία. Του φτωχού δούλου του Θεού του χάρισαν ένα ζευγάρι γάντια. Τα πήρε και τα φύλαξε στο συρτάρι του, χωρίς να παραπονεθεί και συνέχισε να ζει απλά και φτωχικά όπως πριν.

Μια μέρα ο καιρός ήταν άσχημος και έπρεπε να πάει μακριά. Η γυναίκα του τού είπε: Αν είχες ένα ζευγάρι γάντια; Τότε αυτός θυμήθηκε τα γάντια και πήγε να τα φορέσει. Και κατάπληκτος είδε πως μέσα σε κάθε δάχτυλο του γαντιού υπήρχε ένα χαρτονόμισμα μεγάλης αξίας.

Πολλές φορές ο Θεός έχει κρυμμένες ευλογίες, που εμείς δεν τις αντιλαμβανόμαστε.

Πολλές φορές ο Θεός έχει κρυμμένα αγαθά, που μας τα παρουσιάζει όχι σήμερα, μα όταν αυτός κρίνει ότι τα έχουμε ανάγκη. Πολλές φορές η αγάπη του Θεού δε φαίνεται με την πρώτη ματιά.

Πραγματικά φτωχός δεν είναι αυτός που έχει λίγα χρήματα, αλλά αυτός που έχει λίγη πίστη στον «ζάπλουτο και παντοδύναμο» Ουράνιο Πατέρα του.

Κάποιος είχε μια καταπληκτική ιδέα. Αντί να ζητήσει από τον Κύριο να του χαρίσει πολλά λεφτά να τα 'χει να τα βλέπει, να νιώθει σιγουριά, Του ζήτησε να έχει στην τσέπη του ό,τι χρειάζεται κάθε φορά για να ζήσει. Και ο Θεός του απάντησε ευχαρίστως.

Αποκλείεται να μας χαρίσει ο Κύριος οτιδήποτε μπορεί να διαταράξει τη σχέση μας μαζί Του και να μας απομακρύνει απ' Αυτόν.

Ας ζητήσουμε από τον Κύριο να μας μάθει να εμπιστευόμαστε απόλυτα Αυτόν και την αγάπη Του και διαρκώς να προσμένουμε εκπλήξεις. Είναι τόσο αληθινός και τόσο πιστός στις υποσχέσεις Του. Δεν είναι ανάγκη να του υποδεικνύουμε το τι πρέπει να κάνει γιατί Αυτός ξέρει.

Ο Ιησούς μάς δείχνει την αγάπη του Ουράνιου Πατέρα

«Με τούτο φανερώθηκε η αγάπη του Θεού σε μας, επειδή ο Θεός τον Υιό του τον μονογενή απέστειλε στον κόσμο για να ζήσουμε διαμέσου αυτού» (Α' Ιωαν. 4:9)

Ο Θεός, όντας Θεός, κατέχει κάποιες αρετές που ποτέ δε θα μπορούσαμε να κατανοήσουμε πλήρως. Δε θα μπορούσαμε ποτέ να καταλάβουμε την τέλεια σοφία Του, ή τη μεγαλοπρεπή δύναμή Του. Και βέβαια είναι δύσκολο για εμάς να καταλάβουμε τη μεγάλη αγάπη Του. «Η αγάπη του Θεού είναι μακράν πολύ μεγαλύτερη από οποιαδήποτε γλώσσα, ή πέννα θα μπορούσε να πει», λέει ο ύμνος.

Ο Ιησούς, υψωμένος στο σταυρό, είναι το μέγιστο σύμβολο της αγάπης του Θεού για εμάς – «Ο Θεός, όμως, δείχνει τη δική του αγάπη σε μας, επειδή, ενώ εμείς ήμασταν ακόμα αμαρτωλοί, ο Χριστός πέθανε για χάρη μας» λέει ο Παύλος (Ρωμ. 5:8). Και ο Ιησούς, ακόμη μας μιλάει, υπενθυμίζοντάς μας πόσο πολύ μας αγαπά ο Θεός. Δόξασε το Θεό, που μας αγάπησε τόσο πολύ για να μας σώσει μέσω του Χριστού.

Αλήθειες από το Λόγο του Θεού

-Θέλεις να γίνεις άγιος;

«Αγιάσε τους μέσα στην αλήθεια σου, ο λόγος ο δικός σου είναι αλήθεια» (Ιωα. 17:17)

-Χρειάζεσαι βοήθεια στον πνευματικό πόλεμο;

«Και πάρτε...τη μάχαιρα του Πνεύματος, που είναι ο λόγος τού Θεού» (Εφ. 6:17)

-Θέλεις μια πιο καρποφόρα ζωή;

«Αλλά, στο νόμο τού Κυρίου είναι το θέλημά του, και στον νόμο του μελετάει ημέρα και νύχτα. Και θα είναι σαν δέντρο φυτεμένο κοντά στα ρυάκια των νερών, το οποίο δίνει τον καρπό του στον καιρό του, και το φύλλο του δεν μαραίνεται και όλα, όσα αν πράττει, θα ευοδωθούν» (Ψαλμ. 1:2-3)

-Χρειάζεσαι σοφία;

«...Τα ιερά γράμματα μπορούν να σε σοφίσουν σε σωτηρία διαμέσου τής πίστης εν Χριστώ Ιησού. Ολόκληρη η γραφή είναι θεόπνευστη, και ωφέλιμη για διδασκαλία, για έλεγχο, για επανόρθωση, για διαπαιδαγώγηση,

που γίνεται με δικαιοσύνη» (Β' Τιμ. 3:15-16)

-Χρειάζεσαι παρηγοριά και ελπίδα;

«Επειδή, όσα γράφτηκαν από πριν, γράφτηκαν από πριν για τη δική μας διδασκαλία, για να έχουμε την ελπίδα με την υπομονή και την παρηγορία των γραφών» (Ρωμ. 15:4)

«Ξέρω πολύ καλά τα σχέδια που έχω κάνει για σας, θέλω την ευημερία σας και όχι την καταστροφή σας, θέλω να σας χαρίσω το μέλλον που εσείς ελπίζετε. Αν με επικαλεστείτε και έρθετε να προσευχηθείτε σε Εμένα, Εγώ θα σας ακούσω. Αν με ζητήσετε θα με βρείτε, φτάνει να με αναζητήσετε με όλη σας την καρδιά»
Ιερεμ. 29:11-13